

ub paa, vilde være en ſtor Binding. Jeg ſtemmer for det Underændringsforſlag, der er ſtillet af det ærede Medlem for Bornholm (Falleſen), idet jeg fortolker det ganſte efter dets Ordlyd ſaaledes, at det kun giver de ordinerede Folk i Fredstid Frihed for en Exercits i Reſerven, men at de ellers ſtulle ſtaa i fulde 8 Aar i Linien, at de ſtulle førſt uddannes ſom Recruter og derefter indkaldes til det førſte og andet Aars Oveſer, hver Gang i 45 Dage, men at de ſom ordinerede Geiſtliche ere fritagne for 30 Dages Exercits 3die Gang, en Fritagelse, ſom mange andre Værnepligtige faae, idet de 5te og 6te Aargange kun ſtulle indkaldes med ialt 800 Mand, hvorimod de i Krigstid ſelvſølgelig indkaldes ſom enhver anden Soldat, hvad enten de ere ordinerede eller ikke. Jeg ſtemmer for Underændringsforſlaget i den Tro, at vi ved den Stikkelse, ſom Lovforſlaget ſaaledes faaer, kan ſee det udkomme om Lov, inden vi næſte Gang ſamles, idet jeg dog maa faſtholde, at jeg ved min Afſtemning derover ikke i mindſte Maade føler mig bunden med Henſyn til min Stilling til dette Spørgsmaal, derſom det ſkal optages, naar vi næſte Gang komme ſammen.

Formanden: Folkethingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet. (Stemmer: Na, fraſald Ordet!)

S. M. Petersen: Ja, jeg havde ogſaa haft iſinde at unblade at begjære Ordet, ſkjøndt det førſte Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein), indeholdt en ſtærk Opfordring for mig til at gjøre det, men efter den Udtalelſe, vi for ganſte nylig hørte af det ſamme ærede Medlem, kunde jeg ikke længere modſtaa Friſtelsen til at tage Ordet. Saavidt jeg forſtod det ærede Medlem, udtalte han, at det vilde ſtride haardt imod Folks Følelſe, naar ordinerede Geiſtliche ſtulde tvinges til at gaa i Krig. (Klein: Det er en Miſforſtaaelse!) Ja, det er en anden Sag, men jeg troer i ethvert Falde, at min Opfattelse er temmelig berettiget. Denne Appel til Følelsen kan jeg reſpectere, men jeg kan ikke unblade, før vi gaae til Afſtemning, at udtale, at min Opfat-

telse af hele dette Spørgsmaal rimeligviis er bethdelig forſkjellig fra det ærede Medlems. Efter min Betragtning er der ikke her Spørgsmaal om, hvorvidt Præſten ſkal være Soldat; det er ikke det, der her foreligger, men hvad her er Tale om, er dette: Skal en Soldat, fordi han erhverver ſig Ret til at ernære ſig enten paa denne eller hiin Maade, fritages for at være Soldat; det er efter min Opfattelse den rigtige Maade at ſtulle Spørgsmaalet paa. Det Principale er det Militaire, Værnepligten, og naar det ærede Medlem for Bornholm (Falleſen) nylig har forklaret os, at den var en ſvær Ulempe for denne eller hiin, vil jeg ſpørge, for hvilken Livsſtilling vil den ikke medføre Ulempe? Er den ikke en Ulempe for Enhver, ſom søger ſig en ſelvſtændig Stilling i Samfundet? Theologen har ſaa vel ſom enhver Anden rimeligviis frivillig valgt ſin Bane, og med al Høiagtelse ſaa vel for Theologen ſom for enhver anden brav Mand kan jeg ikke indvømme, at det er rigtigt i en Lov at ſige: Naar Du kommer ſaavidt, at Du ernærer Dig paa den Maade, ſkal Din Værnepligt quitteres; det er principuriagtigt. Dette har i lang Tid været mit Standpunkt, og er det i dette Dieblik, men jeg ſkal ved Siden deraf erkjende, at man ikke altid kan forlange ſin egen individuelle Opfattelse gjort gjældende, man kan ikke forlange, at Andre ſtulle adoptere den, thi det er formeget forlangt. Man ſkal vide, at man er i en Repræſentation og ſee at komme til et praktiſt Reſultat, og ſom Følge deraf maa man i mange Tilfælde fravige ſin egen Anſkuelse. Jeg kan gaae ind paa Fleertallets Indſtilling, og jeg ſkal ſtemme for den, men med ſamme Reſervation, ſom det ærede Medlem, der ſidder foran mig (Berg), og ſom forøvrigt har friſtet mig ſtærkt til at gaae endnu et Skridt videre. Jeg har i mange Tilfælde med Fornøielse hørt paa det ærede Medlems Udtalelſer med Henſyn til Hæren og hvad dermed ſtaaer i Forbindelse, og han har ſom ſagt friſtet mig ſtærkt til at gaae et Skridt videre; men det er med den Reſervation, at hvis Forhandlingerne iaar ikke føre til, at vi faae en ny Værnepligtslov, kan jeg ingenlunde, om Gud vil, at jeg atter ſkal møde her en anden Gang, anſee mig forpligtet til at holde mig til denne min Afſtemning.